

**к.е.н. Чорток Ю.В.,
Прокопенко О.О., Скиртаченко В.І.
Сумський державний університет**

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ
ІНТЕГРАЦІЇ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ**

Суспільством усвідомлено необхідність та важливість побудови системи безперервної освіти, визначені її зміст, мета та завдання. В Україні реалізуються державні програми розвитку освіти; Верховною Радою прийнята низка законів, що регулюють освітню діяльність; знаходиться на етапі розгляду проекти подальшого реформування освіти. Ці заходи проводяться з метою адаптації системи вищої освіти України, а саме післядипломної освіти, до вимог Європейського освітнього простору, забезпечення мобільності та конкурентоспроможності фахівців.

Існують проблеми практичної реалізації інноваційних установок розвитку післядипломної освіти, як „безперервність впродовж життя”, „наступність”, „освіта дорослих як чинник політичної стабільності держави”, „доступ до післядипломної освіти кожного громадянина як принцип соціальної справедливості” та т. і. Безумовно ці аспекти є дуже важливими для розвитку післядипломної освіти та в кінцевому рахунку для аналізу успішності її діяльності. Але слід звернути увагу на те, що головним критерієм оцінки функціонування системи післядипломної освіти є затребуваність випускників ринком праці та їх висока конкурентоспроможність при оцінюванні рівня кваліфікації роботодавцями.

Якщо проаналізувати вимоги до кандидатів на посади управлінців, з боку великих компаній, то важливими є три складові. По-перше-природні задатки до бізнесу, чи управління тобто вроджені здібності. По-друге-наявність якісних теоретичних знань, що надає освіта. По-третє-практичні знання та уміння вирішувати конкретні проблеми. Це обумовлює необхідність підготовки кадрів за методологією, яка суттєво відрізняється від тієї, що використовувалась в навчальних закладах ще кілька років тому.

Звичайно, що не існує офіційних методик (міністерства освіти та інших офіційних установ) щодо визначення наявності у слухачів природних задатків до бізнесу чи управління але є багато літератури з деонтологічних та психологічних вимог до спеціалістів з управлінської діяльності вітчизняних та зарубіжних авторів. Тому важливо використовувати активні форми навчання: тренінг, імітацію нестандартних ситуацій, мозкові „штурми”, тобто надати можливість слухачу виявити свої здібності в ситуаціях, наближених до екстремальних. На першому етапі навчання є необхідним максимально відмовитися від таких форм, як традиційні лекції-монологи та активізувати роль учня при засвоєнні та відтворенні знань, рішень, інформації. Ці заходи повинні надати слухачеві можливість самому виявити наявність у себе здібностей до освіти, а в результаті на основі внутрішньої мотивації визначитися щодо продовження навчання.

Говорячи про проблеми та методологію розвитку післядипломної освіти в Україні необхідно підкреслити, що тільки на підставі розробки власної методології та підходів, які враховують особливості економічної ситуації в державі, можливо забезпечити конкурентоспроможність спеціалістів та задовольнити потреби у кваліфікованих кадрах в економіці.